

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

In Qvo Agitur Nominatim De Sacerdotibus, Confessarijs, Magistris siue
Doctoribus, Concionatoribus, Episcopis & alijs Prælatiſ, eorumque
Ministerijs - In ſeptem Tractatus distributus ...

Puente, Luis de la
Coloniæ Agrippinæ, 1629

§. II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45750](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45750)

§ II.

EX HIS deducere licet illorum deceptionem, qui cum sint Tyrones, & imperfecti in virtute, spiritu quodam vanitatis nimiam aliorum curam suscipiunt, non tamen ad eam à Deo vocati: iacturam facientes virtutis, quam ipsi habebant; nec tamen alijs, quam volunt, communicantes.

PRIMUM enim nullus, habet ad vexillum aliquod accedere, invito eius Duce; nec se offerre, vt sit miles, & statim certamen inchoet, non habens arma & industriam ad id sufficientem: nam aliàs manifesto se exponit periculo succumbendi, & alijs similiter fit causa ruinæ. Propterea etiam iubebat Deus, ne admitteretur ad militiam, qui esset a formidolusius, *corda pauidus, aut qui despondisset sibi uxorem*: quia tales non essent apti ad pugnam aggrediendam, quæ requirit robustum cor, & ab alijs affectibus expeditum. Et eandem ob causam dixit Saluator noster: vt qui velit turrim ædificare, aut bellum committere cum potenti alio Rege: prius sedens cogitet, an habeat ad perficiendum; quod si defectum aliquem animaduertat; melius esse retrocedere, & rem non aggredi quàm non posse perficere; nec pugnam inchoare, in qua nouit se victoriam amissurum.

DEINDE quæ utilitas est, ad pugnam prodire cum tuba in altera manu, & lagena fictili in altera, si ad eò es intricatus ac debilis, vt nec noveris, nec possis tubam inflare, nec animum habeas, vt lagenam cõfingis; aut lampadis lumen ira exiguum habeas, aut semiextinctum, vt statim atque illud exposueris, omnino extinguatur; nec splendorem præbeat, quem par est non dantur hæc arma, nisi trecentis illis viris valde strenuis: quorù numerus (vt ait S. Greg.) initium sumit à Tau, hoc est à littera T. quæ figurata est, Crucis Christi: quæ decet magna cum voluptate prius fuisse amplexos. Nec tantum tibi tribuere debes, vt velis in numero horum paucorum numerari, nisi prius diligenter exercueris opera omnibus communia.

QUOD SI necdum acquisisti alas, & oculos Euangelizantium proprios: quomodo audebis officium aggredi Euangelistæ: eueniet tibi (inquit idem Sanctus) quod pullis auicularum exeuntibus ex nidis suis antequam alas creuerint. Qui cum volare non possint, vt conantur; nec ad nidam redire, ex quo ceciderant: tandem sine remedio pereunt. Ita hi existimantes, se habere alas, quas non habent, & prodeuntes ad volandum ante tempus; alijs non proficiunt, & sibiipsis nocent; facientes iacturam virtutis, quam antè habebant: eò quod voluerint eam ante tempus manifestare operibus, quæ illorum facultatem excedunt.

TALES sunt similes arboribus proferentibus flores suos ante tempus: quæ quocunque æstu, pruina, aut nebula accedent, amittunt flores, & spem fructus, quem suo tempore fuissent allaturæ. Quibus commodè

a Deut. 28. 3
c. 24. 5.

Supra. lib.
admon. 1
c. 6. § lib. 8
Moral. 6.
19.

Parte Pa
st. r. c. 5. §
admon. 1
c. 6. § lib. 8
Moral. 6.
19.

Job 8. 16.

S. Gregorius
c. 19. supra

Psal. 13.

Leu. 19. 3.

S. Gregor.
ibid.
S. Bonavent.
de inform.
Nouissim.
c. 6.

6

Isaia 49. 2.

aptatur quod dixit quidam amicus Iob, de quodam genere Caruorum
b humentus videtur antequam veniat Sol, & in ortu suo germen eius egrediar,
 sed statim marcescit; nam vix nati in Religione, & in schola virtutis, volunt
 statim Inaniter se ostentare, & quasi alijs sese communicare: quorum, exorta
 aliqua contradictione aut tentatione omnes flores evanescent, & profectus
 quem praeferebant frigeat, & congelatur: *citius namq. bona, deperent, quo*
hominibus ante tempus innotescunt. Sicut etiam tenera planta, si, antequam
 profundas iaciant radices, multum manibus contrectentur, citius are-
 cunt; & murus recens structus, si graui pondere prematur, facile dissol-
 tur, ac ruit. Ita, qui ante tempus, & prius quam in virtute sint solli,
 prodeunt ad agendum cum proximis, & animarum curis sese onerant
 facile areseunt, & pondere pressi ruunt in terram. V IRO iusto tanquam
 proprium tribuit, David quod sit *d tanquam lignum, quod plantatum est*
secus decursus aquarum, quod fructum suum dabit in tempore suo: vt qui plan-
 tati sunt in Ecclesia & Religione, intelligant, se irrigatione viuificantium
 aquarum gratia, sapientia ac scientia debere proferre fructum status &
 officij sui proprium in tempore suo. Nam neque Tyro velle debet cum
 fructum proferre, qui proprie pertinet ad perfectum; neque Secularis
 pertinentem ad Ecclesiasticum. Et quamuis fructus ille spectet vere ad
 tuam vocationem: non tamen debet illum velle intemptiue & impo-
 tunè proferre: quia non erit utilis. Ac propterea Deus iubebat filijs Isra-
 vt ex *d lignis quae in terra promissionis plantarent, non ederent fructum tribu-*
primis annis, sed auferrentur praepuria eorum & haberentur immunda; eo quod
 censerentur intemptiua, & ipsiusmet lignis noxia, donec profundas in
 terra iacerent radices. Quo praeepto significare volebat iustos in terra
 promissionis; hoc est in Ecclesia & Religione plantatos, non debere de
 alijs rebus initio agere, aut cogitare: nisi vt se ipsos, bene mortificent, &
 profundas iaciant radices humilitatis: immundos reputantes fructus exer-
 citiorum ante tempus prodeuntium, & propriam in eternam virtutem et
 fugentiu ob in temptiua sui ad exteriora effusionem. Ex quo fit, vt or-
 dinarie Dominus noster non vocet ad haec ministeria iuuenes, in qui-
 bus virtus esse solet valde infantilis, & sine prudentia, & experientia; sed
 maturae aetatis homines, varia exercitia expertos, quibus prudentes &
 experti sunt redditi: & quamuis interdum eos vocet a tenera aetate, vt
 vocauit Samuelem, & Ieremiam, quorum aetatis defectum ipse suppleuit
 abundantia luminis & gratiae. Ordinarium tamen est, non eos tunc vocare,
 aut si eligat ac designet ad hoc munus, executionem differre in rebus magis
 aptum, Quomodo vocauit sanctum Ioannem Baptistam ex vtero
 matris suae; vt ipsius esset Praeursor ac Praedicator. Cui Ecclesia applicat
 Isaiae Prophetiam dicentis: *e possit me sicut sagittam electam,* cuius lingua

& pra-

& prædicatione vulneraret ac penetraret corda peccatorum, Addit tamen
in pharera sua abscondit me: in qua mansit per triginta annos, degens *f in*
deserto, exercens se poenitentia & contemplationis exercitiis, & confortaba-
tur spiritu usque in diem ostensionis sue ad Israel, quo illum vocavit, & pro-
 dire iussit ad exercendum suum officium. Et idem præstare voluit Iesus
 Christus Dominus noster, de quo eadem loquitur Prophetia. Quamuis
 enim plenus esset Sapiaentia & gratia imraensa: noluit tamen ad prædican-
 dum prodire usque ad *g trigessimam* ætatis suæ *annum*. Et quamuis, *h cum*
esset annorum duodecim fuerit in medio Doctorum; non tamen eos docebat, sed
audiebat & interrogabat; ut suis discipulis exemplum præberet eius, quod fa-
 cere deberent in sua iuventute: attendentes potius, ut discant, quam ut
 prædicent, donec perueniant ad ætatem maiorem. Ac propterea ait S. Gre-
 gorius Ezechielem Prophetam dixisse: Prophetia Spiritum sibi commu-
 nicatum, *i cum esset triginta annorum*, cum scilicet iam esset vir perfectus,
 & vitæ ac talenta haberet ad excelsa ministeria, quæ Deus ipsi committe-
 bat. Neque est extra propositum significatio nominum, quibus initio uti-
 tur, dicens: factum est verbum Domini ad Ezechielem filium Buzi Sacer-
 dotem *Ezechiel* enim significat *fortitudinem Dei*; *Buzi* autem *contemptum*
 vel *despectum*; ministri enim Euangelij debent esse fortes fortitudine Dei:
 quæ oritur ex contemptu sui ipsorum, quo in oculis suis viles se iudicant,
 & abiectos: ac propterea nihili faciunt, quod ab hominibus contemnantur.
 Cum itaque dicitur Deus elegisse in prophetam suum Ezechielem filium
 Buzi, significat, se eligere & vocare eos, qui præditi sunt fortitudine,
 orta ex humilitate, eique intenti, iactis profundis
 radicibus spatio triginta annorum, quæ ætas ad
 huiusmodi ministeria est ap-
 tissima.

f Luc. 2. 80.

g Luc. 3. 1. 3.
h c. 2. 46.Homil. 2. in
Ezech.
c. 6. 1. 3.